

РЕШЕНИЕ

№ 2490

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА**
МИТЕВА

при участието на секретаря **ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА**
като разглежда докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20231110113042 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал.1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД от „ФИРМА“ АД срещу Агенция „ФИРМА“ за заплащане на сумата от 305,22 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 28.02.2018 г., с включени 15 лева ликвидационни разноски по определянето му, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 13.03.2023 г., до окончателното погасяване на вземането.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ е настъпило събитие - ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил в размер на 290,22 лева, като в този размер твърди да е изплатил застрахователно обезщетение. Поддържа, че причина за настъпване на застрахователното събитие е попадането на автомобила в необозначена и необезопасена дупка на пътното платно, пълна с вода. Счита, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин на републиканските пътища. С плащане на застрахователното обезщетение в посочения размер, както и за сумата от 15 лева за ликвидационни разноски, в негова полза възникнало регресно вземане за същите, поради което ги претендира, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 13.03.2023 г. до окончателното погасяване на вземането. Претендира разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ответникът депозира отговор на исковата молба, с който оспорва основателността на иска. Оспорва, че процесното ПТП е настъпило на сочените от ищеца място и обстановка. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното

обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: 1/ наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ в срока на застрахователното покритие на договора и вследствие на виновно и противоправно поведение на лице, за което ответникът отговаря /бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на пътя/, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; 3/ в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже погасяването на дълга.

С приетия с протоколно определение от 14.11.2023 г. доклад по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните е отделено обстоятелството, че към датата на процесното ПТП съществува валидна застраховка „Каско на МПС“ при ищеца, по която е застрахован л.а. „Х“ с рег. № *****, както и че застрахователното обезщетение в размер 290,22 лева е изплатено от застрахователното дружество /ищец/ по застраховка „Каско на МПС“.

Приети по делото са всички материали във връзка с издадения протокол за ПТП № *****/28.02.2018 г., съставен от мл. автоконтрольор П. П.. В протокола е констатирано, че по данни на водача на процесното МПС на 28.02.2018 г. същият се движел по републикански път II-86 в посока гр. Пловдив - гр. Смолян, при което на км. 14+700 реализирал ПТП в небезопасна и несигнализирана дупка, пълна с вода, находяща се на пътното платно.

С искане за оценка на вреди по застраховка „Каско на МПС“ от 02.03.2018 г. водачът на процесния автомобил Т. О. Т. поискал от ищцовото дружество изплащане на застрахователно обезщетение за претърпяната щета, като описал същия механизъм на ПТП, посочен в съставения протокол за ПТП. Посочил, че желае обезщетяването да бъде извършено по фактури, предварително съгласувани с ищцовото дружество.

Видно от данните по делото, при ищцовото дружество е образувана щета № *****, по която е изготвен опис-заключение за вреди на МПС, а именно - увредена предна и задна дясна гума, увредена предна и задна дясна джанта.

Приети по делото са 2 бр. фактури, издадени от сервиз „Х“ ООД, в общ размер на 499,20 лева, като съгласно издадените от ищеца калкулация за ремонт и ликвидационен акт, ищцовото застрахователно дружество определя застрахователно обезщетение в размер на процесната сума - 290,22 лв. Представено е и доказателство за извършеното от застрахователя плащане, което обстоятелство е отделено и като безспорно между страните.

Изготвена е регресна покана по процесната щета за възстановяване на платената сума от 305,22 лв., в т.ч. 15 лева ликвидационни разноски, на която ответникът отговаря с писмо, с което отказва плащане.

Механизмът на ПТП се установява от събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на водача на увредения автомобил Т. О. Т.. Свидетелят обективно и последователно възпроизвежда обстоятелствата, описани в протокола за ПТП, в т. ч. времето, мястото и обстановката на инцидента, както и щетите по автомобила. Тъй като инцидентът се е случил по тъмно и е валило едновременно сняг и дъжд, дупката е била пълна с вода и не е била видима. Водачът сочи, че обстановката, условията и колоната от автомобили не са предполагали по-голяма скорост от 30-40 км/ч.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, като счита същите за логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. Механизмът на ПТП се потвърждава и от приетия по делото протокол за ПТП с начертана схема на увреждането, взет предвид от

вещото лице по заключението по САТЕ, която установява причинната връзка между този механизъм и настъпилите вреди на автомобила. Поради изложеното съдът приема, че на описаното в исковата молба място са били налице неравности на пътя - дупка на пътното платно, пълна с вода, небезопасна и необозначена по начин, позволяващ избягването ѝ.

Налице е основание за възникване на регресното право в размер на платеното застрахователно обезщетение. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице - пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 - 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия - в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е републикански път по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 1 и чл. 30 ЗП задължен да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответникът Агенция „ФИРМА“. Задължение на същия съобразно чл. 167 ЗДвП е да поддържа пътя в изправно състояние, да сигнализира незабавно препятствията по него и да ги отстранява в най-кратък срок. Агенция „ФИРМА“ като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 30 ЗП и чл. 167 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по небезопасяването и несигнализирането на пътя е довело и до неизпълнение на задълженията по чл. 30 ЗП и чл. 167 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Според заключението на САТЕ стойността, необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е в размер на сумата от 348,26 лева. Съдът кредитира експертното заключение като пълно, обективно и компетентно изготвено.

Регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми между размера на действителните вреди и в размер на извършеното плащане, а в случая - в размера на извършеното плащане – 290,22 лева застрахователно обезщетение и 15 лева ликвидационни разноси по определянето му, които съответстват на обичайните размери. Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде изцяло уважен, ведно със законната лихва върху главницата от подаването на исковата молба – 13.03.2023 г. до окончателното погасяване.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноските следва да се присъдят на ищеца.

Същият е направил разноси в общ размер на 700 лв., в т.ч. 50 лв. държавна такса, 350 лв. депозит за САТЕ, 100 лв. депозит за призоваване на двама свидетели по делегация и 200 лв. юрисконсултско възнаграждение, които му се следват от ответника.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ФИРМА“ с ЕИК по БУЛСТАТ ***** с адрес: гр. Х,
представявана от В. А., да заплати на „ФИРМА“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес

на управление гр. Х, на основание чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД **сумата от 305,22 лева**, представляваща регресно вземане за платено обезщетение за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 28.02.2018 г. на републикански път II-86 в посока гр. Пловдив – гр. Смолян, при попадането на лек автомобил „Х“ с рег. № ***** в необозначена и необезопасена дупка на пътното платно, в т.ч. 15 лева за ликвидационни разноси, ведно със законната лихва, считано от 13.03.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, както и на основание чл. 78, ал. 1 сумата от **700 лева** разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____